

Казка і вічність Івана Франка*«Казки, вкорінені в українській культурі»*

Юні читачі бібліотеки № 119 продовжили робити маленькі кроки до світу великої літератури, завітавши 4 червня на літературну бесіду «Казка і вічність Івана Франка» (із циклу «Від казки народної до казки літературної»).

Із розповіді бібліотекаря та із книжок на виставці «Смарагди Франкового казкосвіту» школярі дізналися про життя і творчість видатного українського письменника, у спадщині якого помітне місце посідають казки для дітей, створені на основі відомих світових сюжетів із додаванням українського колориту, а серед них особливу увагу привертає збірка казок про тварин «Коли звірі ще говорили», вперше видана 1903 року у Львові. Герої цих творів є носіями певних людських якостей, а самі казки під личиною вигадки криють велику життєву правду.

Залюбки дітлахи переглядали мультфільми «Три міхи хитрощів» та «Фарбований лис»; артистично читали в особах казки Івана Франка. Спілкуючись із бібліотекарями та аналізуючи прочитане, школярі з'ясовували, хто із героїв казок найрозумніший, якою зображена в казках лисиця, які тварини найчастіше зустрічаються в казках. Читачі зробили висновок, що у казках Франка добрий, чесний, сміливий завжди бере гору над лихим, підступним, боягузом, що твори видатного українського письменника, написані з любов'ю для дітей, - безцінні помічники у залученні до витоків рідної культури:

*«Любив Франко дітей без міри,
Для них мав серце дружнє, щире.
Усіх навчав, як чесно жити,
Як правді та добру служити.
За те ми, діти, як один*

Йому складаємо уклін.»